

Lang video: EN MUSIKALSK DIALOG MELLEM KULTURER den 29. november

Se også en video trailer 6 min.:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Arrangører: Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog,
Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter

EN MUSIKALSK DIALOG
MELLEM KULTURER

Gratis adgang
29. november 2019 kl. 19

Russisk Center for Videnskab og Kultur
Vester Voldgade 11, København, ved Rådhuspladsen

Medvirkende: Musikere fra Kina, Rusland, Albanien, Poland, Sverige og Danmark
(se billedet)

Også: DANMARK: SCHILLER INSTITUTTETS KØR

I en tid, hvor der er alt for meget politisk splid i verden, og verdens lande i stedet burde arbejde sammen om menneskehedens fælles mål, er det ekstra vigtigt, at vi på alle måder bygger bro mellem verdens nationer og de mange forskelligartede kulturer. Når vi oplever det skønne i andre kulturer, skaber det gensidig forståelse og et grundlag for samarbejde og fred. Klassisk kunst er derfor en vigtig nøgle til en sådan dialog mellem kulturer, og det er grunden til, at vi afholder denne koncert!

Info: 25 12 50 33, 53 57 00 51 si@schillerinstitut.dk

Video og afskrift: Fejring af Berlin murens fald og Friedrich Schillers fødselsdag.

Konference i NYC med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler den 11. november 2019 (på engelsk)

A Three-Fold Anniversary

Address by Helga Zepp-LaRouche (Se afskriftet nedenunder)

Excerpt from video: "The Lost Chance of 1989"

Schubert/Schiller: Die Hoffnung

Michelle Erin, soprano – Margaret Greenspan, piano – Elliot Greenspan, speaker

Schubert/Schiller: An Emma

John Sigerson, tenor – Margaret Greenspan, piano

Shakespeare: Luciana's Monologue from Comedy of Errors, Act 3, Scene 2

Leah DeGruchy

Max Caspar on Kepler as a Philosophical Mind

John Sigerson

Schiller: "Die Teilung der Erde"

Frank Mathis

Schubert/Schober: "An die Musik"

Lisa Bryce, soprano – Richard Cordova, piano

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Alle fire paneller: Schiller Institutets konference i Tyskland forener folk med god vilje til at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvkært svigagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Institutets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om

“LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine”;

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om “Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter”;

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om “LaRouche og videnskab”;

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, “manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater”;

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om “Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche.”

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens ”verdensborgere” kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

”Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af

hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet

* Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas

Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben: Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

* Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small,

koordinator for Latinamerika ved Schiller Institut

* LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet

* Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina

* 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien

* LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut

* LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien

* Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon

* Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Institut

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

* Nødvendigheden af en klassisk renæssance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet

* LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone

* Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green, mezzosopran, 30-årigt medlem

af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

Det Britiske Imperiums forræderi afsløret mens Trump gør skridt til et nyt paradigme med Rusland og Kina.

Den 14. juli (EIRNS) – Den undergravende rolle af britiske imperialistiske interesser bliver i stigende grad afsløret for verden. To store åbenbaringer alene i denne uge: For det første blev den tidligere britiske ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, af sine egne rapporter til udenrigsministeriet, afsløret i at forsøge at undergrave den politik, som USA's præsident fører, alt imens at han arbejder for en "hændelse" i den Persiske Golf, hvor en amerikaner dræbes, og skylden skydes på Iran (en typisk britisk operation under 'falsk-flag', i lighed med den der blev udført af 'de Hvide Hjelme' i Syrien) for at tilsidesætte præsidentens afvisning af at gå i krig mod Iran.

For det andet gennemførte briterne en åbenlys handling af sørøveri ud for Gibraltar ved at beslaglægge et iransk olietankskib, hvorefter de iscenesatte en hændelse i Hormuz-strædet, hvor Iran fejlagtigt blev anklaget for til gengæld at forsøge at beslaglægge et britisk olietankskib. Som rapporteret nedenfor var denne hændelse iscenesat af den britiske militære efterretningstjeneste, som [imidlertid] forfejlede sin hensigt, og nu er blevet afsløret som en svindel.

Siden mordet på Jack Kennedy og den britiske succes med at trække USA ind i en uamerikansk kolonial krig i Indokina, har det anglo-hollandske neoliberale finansielle system systematisk overtaget den amerikanske økonomi. Dette blev muliggjort ved at udnytte USA's fallit på grund af omkostningerne ved den folkemorderiske asiatiske krig og ved den kulturelle undergravning af en demoraliseret ungdomsgeneration gennem en 'ny opiumskrig', den anti-videnskabelige "miljø"-bevægelse, ledet af den kongelige familie, og udbredelsen af degenereret og grim "musik" for derved at nægte ungdommens adgang til skønheden i den klassiske musik og kultur. I stedet for den hamiltoniske politik med øremærket kredit, som indført under Roosevelts New Deal og under Kennedys rumprogram, og en udviklingspolitik for atomkraft/fusionsenergi, blev

slagordene britisk "frihandel", "centralbankens uafhængighed" og lignende uamerikanske svindelnumre sat i stedet. Resultatet var spekulanters overtagelse af økonomien, outsourcing af vores industrier, legalisering af stoffer, hvilket medførte ødelæggelse af industri og infrastruktur og det moralske forfald der karakteriserer USA i dag, som det delvis dokumenteres i EIR's specialnummer: "The Bitter Truth of U.S. economic "Recovery" (Den bitre sandhed om USA's økonomiske opsving). "Intet mindre end en tilbagevenden til Hamiltons politik – ikke kun i USA, men i forbindelse med de store eurasiske kulturer – Rusland, Kina og Indien – som foreslået af Lyndon LaRouches 'fire love' og hans ide om et Nyt Bretton Woods – kan stoppe sammenbruddet af de vestlige økonomier og faren for global krig.

Præsident Donald Trump har taget små, men dramatiske skridt til at forfægte sit personlige lederskab og bryde med "etablissementet i Washington", som har forvandlet begge politiske partier til spytslikkere for britisk imperialistisk politik med permanent krigsførelse og "fri markedsdiktatur" af London og Wall Streets finansielle karteller. Han har taget skridt til at afslutte det sidste levn af Den kolde Krig i Korea; han forhandler en afslutning på den "endeløse krig" i Afghanistan; han er begyndt at genoprette optimismen fra Kennedys rumprogram gennem hans Måne-Mars-mission; han har holdt venlige møder med lederne af Rusland, Kina og Indien (blandt andre) på sidelinjen af G20 i Osaka, til stor rædsel for briterne og de neo-konservative i hans eget kabinet; han har ophævet de absurde og destruktive "anti-kulstof"-regler, der blev pålagt af Obama, og samtidig gjort gældende at ren luft og vand er det virkelige miljøproblem; han har gjort sig til talsmand for "fair trade"-politik i modsætning til det neo-koloniale mantra om "globalisering".

Truslerne om krig og økonomisk disintegration eksisterer stadig trods disse små trin. Helga Zepp-LaRouche pegede i sin ugentlige webcast i lørdags på det centrale stridspunkt, der er involveret i at afslutte disse trusler og indlede et nyt paradigme for menneskeheden, ved at tage fat på forfaldet i borgernes moralske karakter, som præsenteret i Friedrich Schillers idé om den æstetiske uddannelse af mennesket. "Det er absolut nødvendigt," sagde Zepp-LaRouche, "at den moralske opbygning af menneskeheden går hånd i hånd med videnskabelige og teknologiske fremskridt, fordi videnskab og teknologi alene ikke har svaret på spørgsmålet om menneskets moralske adfærd." "Det er den æstetiske uddannelse, indflydelsen af stor kunst, klassisk musik, klassisk poesi og de andre klassiske kunstarter, som har denne forædlende virkning på mennesket, og derfor må disse to ting absolut gå sammen."

Schiller Instituttet vil den 20. juli fejre 50-årsdagen for menneskehedens landing på Månen med begivenheder på Manhattan og andre steder rundt omkring i

verden med både videnskabelige og musikalske præsentationer, der også fejrer Lyndon LaRouches grundlæggende princip om, at den kreative proces inden for kunst og videnskab er en og samme.

Lyndon LaRouches triumf, 1922-2019 Hovedtale og afsluttende bemærkninger af Helga Zepp-LaRouche

Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil vi gerne byde velkommen til alle, der er her i dag, og byde velkommen til jer, som er samlet rundt omkring i USA og forskellige steder i verden. Vi har kaldt denne dag og denne mindehøjtidelighed for "Lyndon LaRouches Triumf". I virkeligheden er denne historie imidlertid fortællingen om to menneskers sejr. Den 12. oktober 1988 – for over 30 år siden – på Tysklands Kempinski Hotel, et år før Berlinmuren faldt, sagde Lyndon LaRouche til et forbløffet pressekorps: "Jeg kan forsikre jer for, at det jeg nu fremlægger for Jer vedrørende udsigten til Tysklands genforening er et forslag, som vil blive studeret nøje af de relevante kredse inden for etablissementet i USA. Mange vil i dag være enige om, at tiden – under de rette omstændigheder – er inde til de indledende skridt imod genforeningen af Tyskland med en klar udsigt til, at Berlin kan genoptage sin rolle som hovedstad." Lidt over et år senere, den 9. november 1989, faldt Berlinmuren. Den 3. oktober 1990 blev Tyskland genforenet, Berlin skulle atter blive hovedstaden. Inden for de timer der fulgte umiddelbart efter den 9. november, skitserede Lyndon LaRouche, der på daværende tidspunkt sad i fængsel, så den politik som nu går under forskellige navne i Verden, Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, og Schiller Instituttet ville rejse til de tidligere Warszawa Pagt-lande, og til Rusland og Kina for at tale for denne idé. Verden kom til at kende denne idé som en ny dialog mellem civilisationer, i modsætning til det der blev kaldt "civilisationernes sammenstød". Som med personen Florestan, i Beethovens opera {Fidelio}, havde LaRouche vovet at tale sandheden, og hans belønning var at blive lænket gennem hans fængsel. Og som med Florestan og Fidelio, førte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, gennem sin utrættelige promovning af 'Den nye Silkevej', og hvad der nu hedder 'Verdens-Landbroen', gennem sin udformning af 'dialogen mellem civilisationer' og gennem sin hengivelse til 'frihedspoeten' Friedrich Schiller,

den vellykkede kampagne for at befri Lyndon LaRouche fra fængsel. I dag er Lyndon LaRouches triumf mulig på grund af hende. Det er mig en ære, som altid, at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet.
[stående bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et enestående øjeblik i vore liv, hvor vi samles her for at mindes og ære min elskede Lyn. Lyn ændrede livet for de fleste af os, på den mest dybtgående måde. Og hvis vi spørger os selv: "Hvor ville jeg have været, hvis ikke for det utrolige privilegium at have mødt Lyn, vor tids mest kreative tænker?" Hvis man ser rundt i vores samfund i dag, ser man så mange liv, der spenderes dårligt, mennesker, der er fortabt i materiel grådighed, jagten på penge, genstande, underholdning – nogle er meget succesfulde. De tjener mange penge, men deres sjæl har allerede længe været spist op af mere begær. Mange er ikke så succesrige. De kan ikke få enderne til at mødes. For de fleste af os åbnede Lyn døren til en sand medmenneskelighed, personligt, og i utallige diskussioner han havde med mennesker i løbet af sit lange liv bevægede han tusinder og atter tusinder af mennesker i USA, i Europa, i Afrika, i Asien og i Latinamerika. Han ændrede rent faktisk deres liv, og bevægede dem på en dybtgående måde... i de fleste lande på denne planet, på fem kontinenter. Lyn talte med mange grupper og enkeltpersoner... unge mennesker. Han oplyste fiskerne i Peru. Han fortalte skomagere i Italien om skomageri. Han talte med italienske lovgivere og lovgivere rundt om i verden. Han underviste iværksættere om fysisk økonomi. Han talte med fagforeninger, lærere, akademikere; verdens bedste musikere. Han åbnede døren til sandhed og viden for mange, mange mennesker. Og mange af dem sagde, at Lyn vidste mere om deres fagområde end dem, eksperterne selv, og at han var i stand til at ændre retningen i deres tænkning. Lys eksistens er et mirakel. Han trodsede alle hindringer for forfægtelsen af sit mægtige intellekt. Som ung følte han sig som en "grim ælling", som ikke ville passe ind i det banale miljø, der omgav ham. Men allerede som ung havde han den indre styrke til at afvise enhver intellektuel korruption. Lyn tilføjede imidlertid noget til det talent: Han havde en, for de fleste mennesker, ubegribelig intellektuel omhyggelighed og stringens. Han var virkelig en sandhedssøgende person, en universel tænker, der indtog og tilføjede noget til næsten alle relevante grundlæggende vidensområder: naturvidenskaben, klassisk musik, poesi, historie, og den store Norbert Brainin sagde, efter to dage med meget intensive diskussioner: "Denne mand kender så meget mere til musik, end jeg gør". Man kunne sige det samme om Lys viden om historie, den amerikanske historie, Sovjetunionens historie, om Afrika, om den europæiske filosofi. Og på alle disse områder, og jeg har sikkert glemt halvdelen af dem, gjorde han enestående opdagelser og tilføjede kvalitative gennembrud i dem. Ud af al denne

universelle viden udviklede han sin egen videnskab om fysisk økonomi, og det blev anerkendt af mange fremragende lærde i mange lande, at hans metode var den mest dybtgående inden for økonomi som sådan. Lyns motivation for sit arbejde var – og er – kærlighed til menneskeheden. Når han arbejdede på et projekt, arbejdede han i 20 timer om dagen, og han kunne i sin bedste tider producere 60 til 80 sider med fodnoter, således at der ikke skulle ændres noget under redaktionen. Han kunne ikke fordrage tanken om at undertrykke folks potentiale, det være sig at de skulle leve i fattigdom, ligesom han ikke kunne fordrage ideen om fattigdom i udviklingslandene, og han begyndte at hade imperialismen, som den form for regering der gør netop det imod mennesker. Men han kunne heller ikke klare undertrykkelsen gennem fejlagtige ideer om det fysiske univers love, fordi sådanne fejltagelser ville føre til selvdestruktion af kulturer og civilisationer. Jeg har aldrig set eller hørt om nogen, der var så aldeles fokuseret på de nødvendige forandringer i systemet af undertrykkelse, og så aldeles fokuseret på at erstatte det med sin egen vision om en mere menneskelig og smuk verden. Denne opfattelse gjorde det muligt for ham meget tidligt – i 60'erne – at erkende den ødelæggende fare, der lå i rock-sex-modkulturen. Og se på USA i dag med hensyn til den kultur. Hvis Lyn ville have været præsident – og det kunne han have været, fordi han var godt på vej i kampagnen i 1984, og Illinois-kampagnen i '86 – ville det aldrig være sket. Og havde det ikke været for operationerne udført af de neoliberale og det neokonservative etablissement, ville han have bragt verden i orden. Tænk på de ændringer, han allerede påbegyndte i den retning: Udviklingen af Latinamerika gennem sit samarbejde med López Portillo. Den smukke ide om at få bugt med fattigdom i Indien gennem sit arbejde med Indira Gandhi for en 40-årig udviklingsplan for subkontinentet. Han var i færd med at overvinde NATO's og Warszawa-pagtens militære blokke gennem sin ide om SDI (Strategic Defense Initiative –red.) , ideen om at gøre en ende på geopolitik og fortsætte med ideen om én menneskehed. Tænk over hvad der ville være sket, hvis hans opfattelse af at bruge SDI som drivkraft for videnskabelig udvikling og at bringe nye teknologier baseret på nye fysiske principper til udviklingslandene, den gigantiske teknologioverførsel, der gør det muligt for disse lande at springe fremad til de mest avancerede produktionsformer. Igennem flere årtier ville en lettelse af fattigdommen i Afrika, Asien og USA have fundet sted. Man ville have haft universel uddannelse af ethvert barn, allerede i anden generation, og af den uddannede ungdom i udviklingssektoren. I USA ville man have haft en offentlig debat om de spørgsmål, som Lyn rejste i sin smukke tale i 1988 i Chicago på konferencen 'Food for Peace' (Mad for fred), med henblik på at gøre de afrikanske ørkener til en frodig have der er i stand til at producere mad nok til verdensbefolkningen. Der ville være en debat i USA, ikke om "Game of Thrones", men om Einsteins Generelle Relativitetsteori og universets love. Han ønskede af få musikere til at diskutere principperne for klassisk komposition, i

traditionen der rækker fra Bach til Brahms. Han ville have fået forskere til at opnå en dyb forståelse af livets princip, hvor de ville have fundet en løsning og kur mod de fleste sygdomme. Kreativiteten i sig selv ville være den højeste værdi i samfundet, og alle ville opleve den intellektuelle glæde ved en ny international renæssance. Og vi, der arbejdede med Lyn, havde det privilegium at få en forsmag på hvad det betyder at leve i idéernes verden. Hvis Lyn var blevet præsident, ville denne renæssance-ånd være blevet den intellektuelt fremherskende magt over hele USA og i verden. USA er meget heldige at have sådan en person med et så smukt sind og en sådan profetisk vision. Lyn og jeg havde engang et møde med en biskop i Rom, og han sagde, at Lyn er en mand med forsyn, og jeg er helt enig: Fordi Lys liv og hans livsværk er i absolut overensstemmelse med skabelsens hensigt. Det er en tragedie for befolkningen i USA og resten af verden, at nutidens onde kræfter var i stand til at afspore denne indsats, i det mindste midlertidigt. Og et gennembrud for hele menneskeheden vil være forbundet med Lys ideer. Men Lys vision om, at en fuldt udviklet verden bliver en realitet i form af en 'Verdenslandbro, er nu ved at ske: En ny form for internationale relationer mellem nationer, en dialog mellem klassiske kulturer, der erstatter konfrontationen, og visionen om et internationalt samarbejde med kolonisering af Månen og en fælles mission til Mars. Hans fjender, som er menneskehedens fjender og fjender af folkets lykke, kan sejre på kort sigt. Men de er allerede hjemløst af Erinyerne ('hævnens gudinder', *red.*). De har muligvis kunnet dække over deres forbrydelser for en kort stund, men der er denne højere magt indenfor naturlov, som vil bringe deres forbrydelser for dagens lys. Lyn har tværtimod fortjent evigt liv. Hans liv har udspillet sig i evighedens samtidighed. Hans sind og ideer svæver over alle steder og tider. Lyn er nu i et rige, som det der er vist i *Skolen i Athen* (et billede af maleren Rafael *-red.*): Han er sammen med Sokrates og Platon, med Confucius, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Einstein og Vernadsky og alle de bedste 'hoveder' til alle tider, og indenfor alle kulturer.

Du er udødelig, elskede Lyn. *Herefter følger Helga Zepp-LaRouches afsluttende bemærkninger:*

Speed: "Et stort menneskes gerninger fortsætter med at indvirke på andre menneskers liv gennem tiderne. For det gode, som en dydig mand kan gøre, kan ikke gøres indenfor en livstid. Således lever han videre efter sin død, og virker videre som i livet. Den dydige handling, det veltalte ord kæmper videre, udødeligt, sådan som han, der var dødelig, kæmpede. Lev således også du videre igennem endeløse tider". Denne idé er den idé, som Lyndon LaRouche levede med, og levede for. Den sidste linje i dette digt, der er dedikeret til komponisten Ludwig van Beethoven, lyder: "Glæd dig i al evighed". For at afslutte dagens proces har vi har flere andre ting, flere stykker musik, og i

øjeblikket uddeler vi et af dem til alle blandt publikum. Men hvad angår de sidste ord, som vi gerne vil sige i dag, er det mig endnu engang en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche. [bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne give jer et citat, som William Warfield gav som bidrag til *Festskrift* til Lyns 80-års fødselsdag i 2002. "Ja, også for mig har *Vier Ernste Gesänge* (Fire Alvorlige Sange –red.) af den store Johannes Brahms været hans sidste vilje og testamente. Min ven, hvad kan være bedre end, 'nu er der tro, håb og kærlighed, disse tre. Den største af dem alle, af disse tre, er kærlighed. '*Die Liebe* er den største af dem alle'".

"Lyn, vi elsker dig så højt, så højt – du har elsket menneskeheden på en sådan måde, at vi gør det til vores hellige engagement at udføre og realisere din vision, at bidrage med hele vores potentiale for at gøre verden til et bedre sted. Du er med os, og vi er med dig, for evigt. Og jeg siger til dig, som dine sidste ord til mig lød: Ich liebe dich (Jeg elsker dig)." [stående bifald]

Foredrag #4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur

Talere: Liliana Gorini, John Sigerson

Lyndon LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte- og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Grundlæggende er der imidlertid ikke noget specifikt italiensk knyttet til disse fremskridt; Italien er den gode muldjord, som bærer de nuværende frugter af de platoniske ideer, der opstod i det gamle Grækenland, videreført af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler, den tyske matematiker og fysiker Bernhard Riemann, og det musikalske geni Wilhelm Furtwängler. Furtwängler var omtrent ene om at redde

den europæiske musikkultur fra at blive destrueret af den britiske *golem* Adolf Hitler. Senere blev han den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

Schiller Instituttets Konference på Præsidentens Dag – panel I, II & III

Schiller Instituttet afholdt den første amerikanske nationale konference i mere end femten år i weekenden på Præsidentens Dag, hvilket var en enorm succes i henseende til kvaliteten af præsentationerne og deltagelsen af tilhængere fra hele verden der deltog på konferencen. Konferencen, der nu præsenteres i sin helhed nedenfor, giver et sandfærdigt og optimistisk syn på mulighederne for menneskeheden som helhed for at overvinde den krise, som verden står overfor, mens det tidligere regerende, nu døende Britiske Imperium, kæmper for sin overlevelse mod den nye verdensorden, som tager fat i visionen fra Lyndon og Helga Zepp-LaRouche.

Panel I

Lyndon

LaRouche taler:

Et talent, der blev brugt godt

Jacques

Cheminade,

Præsident for Solidarité & Progrès: Lyndon LaRouches kommende verden

John

Gong,

Professor i økonomi ved 'University of International Business and Economics', Beijing: Kinesiske investeringer og amerikansk infrastruktur under nye sino-amerikanske relationer

H.E.

Ambassadør Vassily A. Nebenzia,

Ambassadør and Permanent Repræsentant for den Russiske Føderation ved de Forenede Nationer, præsenteret af rådgiver

Theodore Strzhizhovskiy,

den Russiske Føderations mission ved FN: Prospekter for øst-vest samarbejde: Den Russiske Føderations Synspunkt (transkript)

William

Binney,

tidligere teknisk direktør, NSA

Jason

Ross,

Schiller Instituttet, medforfatter af "Udvidelse af den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika": Det presserende behov for et nyt paradigme i Afrika

Dennis

Small,

EIR's redaktør for Latinamerika: Retfærdighed i Verden – Hvorfor Donald Trump må rense Lyndon LaRouche nu

Panel II

Video

af 'Den æstetiske uddannelse af mennesket for skønheden af sindet og sjælen' – Panel II

Schiller

Instituttets kombinerede kor:

Benjamin

Lylloff, arrangement: "Mo Li Hua" ("Jasmin Blomst")

Benjamin

Lylloff, dirigent

H.T.

Burleigh,

arrangement: "Dyb flod" ("Deep River")

William

L. Dawson,

arr: "Hver gang ånden kommer over mig" ("Ev'ry Time I Feel the Spirit")

Diane Sare, dirigent

Megan

Beets,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam, "Kunstnerisk og moralsk skønhed" ("Artistic and Moral Beauty")

Bruce

Director,

kasserer, Schiller Instituttet i USA:

“Om LaRouches begreb om

betydningen af kunst for videnskaben, og videnskab for kunsten”

Diane

Sare,

administrerende direktør for Schiller Instituttets kor i New York

City: “Kor princippet”

Johannes

Brahms:

“Dem dunkeln Schoß der Heil’gen Erde”

(tekst fra Schillers

“Sangen om Klokken” (“Song of the Bell”)

Schiller

Instituttets kor

John Sigerson, dirigent

Johann

Sebastian Bach:

Brandenburg Concerto No. 5 in D-dur, BWV 1050

I. Allegro

Schiller

Instituttets Orkester

John Sigerson, dirigent

Solister: Gregor

Kitzis, violin; Laura Thompson, fløjte; My-Hoa Steger, klaver

Ludwig

van Beethoven:

Choral Fantasia, Op. 80

Schiller Instituttets Orkester, Kor, og

Solister

John Sigerson, dirigent
My-Hoa Steger, klaver

Spørgsmål
& svar session

Panel III

Kesha
Rogers,
LaRouchePAC Politiske Komité, tidligere kandidat for den amerikanske
Kongres – Rummets grænseområder: Opfyldelsen af menneskehedens
skæbne som mennesket i universet

Thomas
Wysmuller,
Grundlæggende medlem af 'Det rette klima stof' ("The Right
Climate Stuff"): Hvad NASA har gjort, og hvor NASA er på vej hen

Larry
Bell,
Grundlægger, Sasakawa Internationalt Center for Rumarkitektur,
'College of Engineering', Universitetet i Houston: Hvad der gør
mennesker enestående

Benjamin
Deniston,

Hal

BH Cooper, Jr. PhD PE: Infrastrukturelle
behov for jernbane-, energi- og vandsystemer til at fremme den
fremtidige økonomiske udvikling af Afrika

[Videoer fra vores musikalske dialog mellem kulturer koncert den 27. juni 2018 i København](#)

[Se videoerne her.](#)

[Anden musikalske kulturdialog i København](#)

København, 6. juli, 2018 Schiller Institutet –

Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen handler ikke kun om samarbejde økonomisk udvikling, da kulturel udvikling også er en essentiel kilde til inspiration for at udvikle menneskehedens kreative potentiale.

Som opfølgning på sidste års vidunderlige koncert, afholdt Schiller Institutet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter i København d. 28. juni, 2018, en ny koncert for fuldt hus; 130 gæster, i Det Russiske Center for Videnskab og Kultur i København, Danmark.

Koncerten begyndte med en velkomst fra direktøren for Det Russiske Center for Videnskab og Kultur og en introduktion fra Schiller Institutets formand, Tom Gillesberg. Gillesberg talte om, hvorledes det banebrydende topmøde mellem

præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong-un har åbnet muligheden op for at alle nationer kan træde ind i et nyt samarbejdsparadigme.

Aftenens program inkluderede musik fra mange forskellige nationer. Aftenens gæstemusikere tilhørte en traditionel folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater som bestod af fire instrumentalister som kom hele vejen fra Kina for at optræde til koncerten, hvilket var blevet arrangeret af Det Kinesiske Kulturcenter, som dertil sørgede for velmagende kinesisk mad i pausen.

Der var musikere fra både Rusland, Polen, Danmark og Sverige. Den kulturelle dialog mellem folkemusik fra Kina og Rusland og klassisk europæisk musik var inspirerende for alle – både musikere og de entusiastiske tilskuere.

Et af de særlige aspekter ved denne koncert var at flere af musikerne, udover at optræde med musik fra eget land, dertil spillede musikstykker fra andre af de repræsenterede kulturer.

Den kinesiske gruppe spillede en dansk folkevise og opførte sammen med to russiske sangere, operasangeren Valerij Likhachev og hans datter en russisk folkesang. Udover to danske stykker af henholdsvis Carl Nielsen og Høybye spillede Hedonia-Kvartetten en gavotte af den russiske komponist Sjostakovitj samt et kinesisk stykke.

De andre musiske præsentationer var:

Syv udtryksfulde kinesiske traditionelle folkestykker spillet med forskellige kinesiske fløjter, yangqin, pipa og erhu af den Nationale Folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater.

To russiske sange opført af den russiske operasanger Valerij Likhachevs kraftfulde stemme.

To russiske sange spillet på charmerende vis af Balalajka børneorkestret The Moon is Shining.

Et bravur-klaverstykke af Rachmaninov, spillet af en 13-årig dansk-russisk ung mand.

Den vestlige klassiske musiks ophøjede skønhed blev præsenteret på glimrende vis af den polske pianist Dominik Wizjan, som spillede Chopins Andante spianato et grande polonaise brillante.

Den svenske sopran Leena Malkki sang Ritorna Vincitor fra Verdis Aida opera, Casta Diva fra Bellinis Norma, akkompagneret af Dominik Wizjan. (Malkki er også producenten og den ledende sopran i kommende udførelser af Norma, spillet i kammertonen 256Hz og dirigeret af Furtwängler-specialisten Jochun Heibertshausen).

Komedieopera blev repræsenteret med en "La ci darem la mano" duet fra Mozarts Don Giovanni af Likhachev, Malkki og Wizjan.

Schiller Instituttets Kor på syv personer sang en dansk sang af Niels W. Gade, inspireret af en dansk folkemelodi, som blev temaet til hans første symfoni – dette er et eksempel på den proces hvorved store komponister ophøjer elementer i folkemusik gennem den klassiske musiks kompositionsprincipper; og en koreansk folkesang, Arirang, den højtelskede sang for både Syd- og Nordkoreanere, arrangeret af Werner Hartmann fra Schiller Instituttet. Tyskland. Koncerten blev afrundet med Schiller Instituttets Kor og Malkki som sammen med publikum sang den traditionelle kanon Dona Nobis Pacem, Giv Os Fred.

Vi vil producere en video af koncerten, for at udbrede denne dialog mellem kulturer til et bredere publikum.

Programmet:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

En musikalsk dialog mellem kulturer. Schiller Instituttet i Danmark i samarbejde med andre afholder koncert, 28. juni.

I en tid, hvor der er alt for meget politisk splid i verden, og verdens lande i stedet burde arbejde sammen om menneskehedens fælles mål, er det ekstra vigtigt, at vi på alle måder bygger bro mellem verdens nationer og de mange forskelligartede kulturer. Når vi oplever det skønne i andre kulturer, skaber det gensidig forståelse og et grundlag for samarbejde og fred. Klassisk kunst er derfor en vigtig nøgle til en sådan dialog mellem kulturer, og det er grunden til, at vi afholder denne koncert.

Info: 25 12 50 33.

Arrangører: Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter.

Tid: 28. juni kl. 19.

Sted: Russisk Center for Videnskab og Kultur, Vester Voldgade 11, København (ved Rådhuspladsen).

Gratis adgang.

Program:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Annoncering af koncert: **En musikalsk dialog mellem kulturer:** **Torsdag, 28. juni 2018**

Tid: kl. 19

Sted: Russisk Center for Videnskab og Kultur, Vester Voldgade 11 (ved Københavns Rådhus)

Gratis adgang.

Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter præsenterer vores anden koncert for fremme af forståelse mellem kulturer. Der vil være en skøn dialog mellem klassisk europæisk musik og traditionel musik fra Kina, Rusland og andre steder.

En hovedattraktion vil være The National Folk Music Troupe of the Heilongjiang Song and Dance Theater Folk Orchestra, et ensemble af fire kinesiske musikere, der spiller traditionelle instrumenter, og som kommer direkte fra Kina specielt for vores koncert!

Hele koncertprogrammet kommer senere på Schiller Instituttets hjemmeside:
www.schillerinstitut.dk

Sidste års koncert var en bragende succes, og vi forventer, at dette års koncert bliver lige så vellykket. Kom og nyd musik fra hele verden, og tage gerne venner og bekendte med.

[Koncerten fra 2017 kan høres her.](#)

Kreativitetens musik.

LaRouchePAC's Undervisningsserie 2018

»Hvad er det Nye Paradigme?« Lektion

4,

17. marts, 2018: pdf, dansk/engelsk;

video

I dag vil jeg guide jer til den fremtidige renæssance af klassisk kultur, som jeg er overbevist om, ikke ville have været mulig uden Lyndon LaRouches opdagelser om kreativitetens forrang, ikke blot i menneskelige relationer, men også i universet som helhed. Jeg træder i baggrunden til fordel for Lyndon LaRouche selv; og til fordel for forskellige uddrag af hans mange skrifter, og ligeledes klip fra video og audio, håber jeg at kunne komme ind på de hovedtemaer, som har optaget ham hele hans liv, som begyndte i 1922. Dette vil også være meget nyttigt, for det vil gøre det muligt for os at fortsætte, hvor Dennis Small slap i den foregående lektion, hvor han talte om den særdeles uheldige David Hume. Jeg vil diskutere den ondartede indflydelse fra den måske ondeste filosof til alle tider, en person, der er baseret på Hume, men som gjorde noget endnu værre; nemlig Immanuel Kant.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Tom Gillesbergs tale på Schiller Instituttets Venners Valgmøde, 10. nov., 2017

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost i København og regionsråd i region Hovedstaden for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark:

God eftermiddag og velkommen til alle, der kunne komme til denne særlige begivenhed; særlig i den forstand, at vi blander forskellige kategorier her, idet vi både har inviteret ambassadediplomater til at komme og være med i vore diskussioner om det, vi i den danske valgkampagne præsenterer, her i København; men som også er omfattet i det globale, overordnede spørgsmål, der netop nu ligger foran os; nemlig, hvordan tackler vi sammen verden? Det faktum, at vi står over for nye, desperate tider i den finansielle verden, i form af et krak, der vil blive værre end det, vi så i 2007-08; men samtidig står vi også over for muligheder for menneskeheden, som er ekstremt spændende.

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et

glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

I dag er også en særlig dag, den 10. november; det er Friedrich Schillers fødselsdag, den berømte tyske, men også universelle digter, »Frihedens Poet«, som han også kaldes, og efter hvem vi har vores navn, Schiller Instituttet, og som også reflekteres i Schiller Instituttets Venner. Schiller var en meget enestående filosofisk person, der i sig også havde stor passion og stor kærlighed til menneskeheden, og ikke kun til sin egen nation. Han havde denne idé, at man både kan være patriot for sin nation og samtidig en verdensborger, og at de to ikke bør være en modsigelse.

Så jeg mener, der er meget passende, før vi om lidt skal høre Helga Zepp-LaRouche online – jeg introducerer Helga, når vi kommer dertil – og senere vil jeg, og andre kandidater fra Schiller Instituttets Venner, diskutere kampagnen; men før vi kommer til det, mener jeg, det er passende, at vi får nogen skønhed. I har måske set, at én af de ting, vi har forsøgt at introducere i denne kampagne, er spørgsmålet om klassisk kultur; spørgsmålet om at give alle børn adgang til klassisk kultur; at alle børn burde lære at synge, spille et instrument, være med i et orkester og gøre denne fantastiske kultur til deres egen. Og det er sådan, man får virkelige renæssancer.

Så, for at introducere denne meget smukke del af menneskets aktivitet, klassisk musik, vil vi indlede med to arier fra Shakespeares skuespil Othello, sat til musik af Verdi i operaen Othello, som er et skuespil og en opera, alle burde se med jævne mellemrum for at blive mindet om, hvordan historien fungerer; mindet om, hvordan det var en tradition i Venedig, men i dag er en tradition i London, at spille folk ud mod hinanden således, at folk, som det var meningen, skulle leve sammen i perfekt harmoni med hinanden og udvikle hinanden og elske hinanden; hvis der så er en tredje stemme, der stikker til dem og skaber jalousi mellem dem og spiller dem ud mod hinanden, så kunne det, der skulle have været et frugtbart samarbejde, meget nemt blive til strid og krig og ødelæggelse og død. Og dette er præcist, hvad Shakespeare, men også Verdi, ønskede at vise med denne opera, hvor den onde Jago virkelig demonstrerer sine mesterlige evner i ødelæggelsen af Desdémones og Othellos lykkelige forening. Disse to arier er mod slutningen; den første er, da Desdémone sidder på sin sengekant og er bange for, hvad der næst vil ske, for Othello har bedt hende tage sin bryllupskjole på, og hun har bange anelser om, hvad der vil ske. Den anden arie er 'Ave Maria', som er der, hvor hun beder sin bøn, og jeg mener, det også er meget passende, for

netop nu har vi et så opptunt øjeblik for menneskeheden, for vi må have den ånd, som Verdi her præsenterer, hvor vi virkelig tager hele verden ind i vore hjerter, både den nuværende og fremtidige menneskehed.

Jeg vil gerne bede Lena Malkki [sopran, Sverige] synge og Dominik Wizjan [pianist, Polen] akkompagnere på klaver, disse to meget smukke arier.

[Lyt: 7:45 min]

Tom: Mange tak, Lena og Dominik.

Jeg mener dette, er en passende introduktion til det, der kommer nu. Vi har, som I ser, Helga parat online, og jeg vil blot sige et par ord for at introducere hende.

Hvis I ikke allerede kender hende, vil jeg foreslå, at I googler hende og finder en masse af hendes skrifter, for de er derude[\[1\]](#), for hun er en meget inspirerende kraft, men hun er også meget intimt knyttet til den proces, der netop nu finder sted i Kina og internationalt, og som kendes som Bælte & Vej Initiativet.

Helga stiftede Schiller Instituttet i 1984, men var allerede inden da meget politisk aktiv. Hun var én af lederne i LaRouche-bevægelsen og blev mere udtrykkeligt leder, da hun i 1977 giftede sig med Lyndon LaRouche, og hun har siden da været drivkraften i en masse projekter for at forandre verden. Hun er også meget nært, personligt knyttet til Kina, da hun rejste til Kina som ung journalist og så ting i Kulturrevolutionens mørke tid, og i takt med, at der opstod nye muligheder, var hun i 1970'erne sammen med Lyndon LaRouche en førende kraft i at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, også sammen med Den Alliancefri Bevægelse i 1970'erne. Da der, i 1989 med Berlinmurens fald, opstod en mulighed for at få en helt ny verden, grundlæggende set, men også en helt ny, strategisk situation i Europa, var hun meget aktiv i at forsøge at ændre dynamikken; først, og også sammen med Schiller Instituttet, var hun en ledende kraft i en masse konferencer for at forsøge at få en massiv udvikling af Europa, fra Centraleuropa og mod øst, og dette blev i stigende grad saboteret, kan man sige, af de gamle magter. Hun var dernæst en førende stemme i at forvandle dette projekt til Verdenslandbroen; og Helga rejste meget til Kina for at understrege nødvendigheden af denne Verdenslandbro, for at forbinde Kina med Europa gennem infrastrukturkorridorer, det, hun også kaldte Den Nye Silkevej, og af denne grund blev hun i Kina kendt som Silkevejslady'en. Der skete dernæst det, at det på dette tidspunkt blev delvist stoppet pga. krisen i Asien i 1997, men med krisen, der kom i 2008, gjorde Kina noget helt andet end det, der foregik i

Europa og USA, og de ændrede politikken og begyndte massivt at transformere den kinesiske politik med udvikling af infrastruktur, og de lod det ikke være godt med det, med at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom; men i 2013 initierede Xi Jinping også politikken med Bælte & Vej Initiativet for at sprede denne politik internationalt.

Så Helga er blevet en meget citeret person og en hyppig gæst i de kinesiske medier, hvor hun taler om disse spørgsmål. Hun var også i Beijing, hvor hun var inviteret som repræsentant for Schiller Instituttet til Bælte & Vej Forum, der fandt sted i maj måned i Beijing, som en del af konferencens indbudte tænketanke.

Vi er meget glade for at høre hendes stemme her og høre hende præsentere, hvad det egentlig er, vi mener med vore valgplakater, hvor vi siger, at Danmark – København og Danmark og Europa – bør tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet / Den Nye Silkevej. Så vi er meget glade for at have dig med os, Helga, og høre, hvad du kan fortælle os.

Min. 24:05.

[\(Engelsk udskrift af Helgas indlæg\)](#)

[1] Se engelsk: <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/>

Schiller Instituttets Venner
interviewer
Christian Larsen, leder af Hjørring

Musikskole, om Hjørring-modellen for gratis musikundervisning for alle børn

Leder af Hjørring Musikskole,
Christian Larsen.

Michelle Rasmussen, Schiller
Institutttet; kandidat KV 2017 i
København.

Michelle Rasmussen, der opstiller til kommunal- og regionsrådsvalg i København for Schiller Institutttets Venner, interviewede Christian Larsen den 3. nov. 2017.

Se alle kandidater i København, Brøndby, Aarhus og Randers:
<http://sive.dk/>

**GØR SOM I HJØRRING:
GRATIS INSTRUMENTAL- OG
SANGUNDERVISNING**

**SKAB EN NY RENÆSSANCE:
KLASSISK MUSIK
TIL ALLE BØRN**

SCHILLER INSTITUTTETS VENNER
53 57 00 51 - WWW.SIVE.DK - INFO@SIVE.DK

København, 21. august, 2017 (Schiller Instituttet) – DR.dk Nordjylland rapporterer, at i Hjørring kommune, der har 65.000 indbyggere, »skal alle børn lære at spille et instrument. I børnehaven skal de lære at spille violin. Derefter skal de, frem til og med 5. klasse, have undervisning i forskellige instrumenter, korundervisning, og så skal de spille i orkester«.

I det kommende skoleår vil 1085 børn deltage i projektet, og på sigt er det hensigten, at alle børn skal deltage. Hjørring Musiske Skole har bl.a. indkøbt flere hundrede violiner og andre orkesterinstrumenter.

Christian Larsen, leder af Hjørrings Musiske Skole, sagde: »Vi gør det, fordi det er sjovt, og fordi børn netop i den alder har et meget stor potentiale til at udvikle hjernen, og når du spiller musik udvikler du dig kognitivt, motorisk og også følelsesmæssigt.«

I en baggrundssamtale med Schiller Instituttet tilføjede Christian Larsen også, socialt. Ideen startede i 2010 med et ønske fra græsrodder om at gentage en dansk version af Venezuelas El Sistema orkester-massebevægelse. Principperne for den danske version var, at det skulle være gratis, åbent for alle børn, med flere timers øvelse om ugen, fokusere på musisk udtryk snarere end teknik, understrege fællesskabet snarere end individet og omfatte »peer-to-peer« undervisning, hvor børn underviser børn ved siden af de voksnes undervisning. Projektet i Hjørring startede i 2011 med et enkelt orkester.

Omkostninger for det aktuelle projekt deles mellem skolesystemet og musikskolen. Samarbejdet er baseret på gensidig værdiskabelse og var ikke afhængigt af »nye penge« i systemet, men krævede blot en ændring i tankegang. De håber, det vil blive en model, som andre byer vil vedtage.

Siden rapporten på dansk fjernsyn, har der været stor, positiv feedback, og der er også flere former for græsrodsprojekter for musik i flere andre danske byer.

Christian Larsen understregede, at musikprojektet udvikler børns evne til at tænke kreativt, uden på forhånd at vide, hvad man skal gøre – at tænke uden på forhånd at få svaret at vide.

En mor, der blev interviewet i DR-artiklen, var også glad for, at hendes barn deltog i klassisk musik, som ikke mange i hendes egen generation i har været udsat for.

<http://www.dr.dk/nyheder/regionale/nordjylland/i-hjoerring-kommune-skal-alle-boern-laere-spille-musik-fra-de-er-fire>

Evighedens samtidighed kommer for at fejre Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag

English: See below

Kun få mennesker opnår at blive 95 år – så når de gør, er der grund til at fejre dem. Men endnu færre er de, der har brugt deres tildelte år, mange eller få, til at ændre historiens gang, sådan, som Lyn har gjort, og til at inspirere så mange til at handle for også selv at ændre historiens gang. Under festen lørdag, den 9. sept. i Tyskland, i en vindyrkers restaurant i Münster-Sarmsheim an der Nahe, blev der derfor bragt gaver i form af udtryk for menneskelig kreativitet til en mand, der har kæmpet så hårdt, og så længe, for at bringe princippet om menneskelig kreativitet ind i økonomi, ind i politik, ind i kunst og videnskab, til gamle og unge, og i hele verden. Fra poesi til drama; fra Lieder, operaer og til korværker.

Nogle af Lyns bedste venner fra evighedens samtidighed var særlige gæsteoptrædende for at gøre festivitassen større: Bach, Haydn, Beethoven, Schubert, Brahms og Verdi, og, åh ja, også Schiller. Fra Helga Zepp-LaRouche kom et originalt digt på tysk, og fra nogle af de tilstedeværende medlemmer af LaRouches politiske bevægelse kom der musikalske kompositioner og arrangementer. Kunstneriske værker på tysk, engelsk, italiensk og dansk; værker på kinesisk,

koreansk og afrikanske sprog.

Takkeord blev givet til en mand, der har ændret alle vore liv – der har givet os retning, formål og missioner på vegne af hele menneskeheden. Som rent politisk har kæmpet med sit intellekt, som bokserne kæmper med næverne, og således anført vejen.

Deltagerne var rejst fra hele Tyskland, fra Frankrig, Italien, Sverige, Danmark, USA og Rusland. Gid vi alle kunne have været til stede.

Men mange af dem, der ikke kunne være til stede, havde skrevet bidrag til et *Festschrift*, som blev overbragt Lyn af hans hustru og nærmeste medarbejder, Helga. Efter glassene med sekt var blevet hævet til Lys ære, blev hun lokket til at recitere digtet, hun havde skrevet til sin kæreste mand, og som er det første bidrag i Festskriftet.

Det første musikalske indslag kom fra John Sigerson og Margaret Greenspan, der opførte *An die ferne Geliebte (Til den fjerne elskede)*, og som Lyn virkelig nød. Det skabte en god atmosfære for resten af aftenen. (De var rejst fra USA for at synge og spille for Lyn, foruden også at have givet to koncerter i forbindelse med den aktuelle BüSo-valgkampagne, som køres af den tyske gren af LaRouche-bevægelsen.)

Dernæst fortsatte programmet efter kaffe og kage. Elliot Greenspan, en leder i Lys Manhattan-projekt, præsenterede Lyn for flere minder fra dette projekt: et billede af aktivisterne, en original tegning af Leibniz med Verdenslandbroen som baggrund, en kalender med billeder af Manhattan-projektets aktiviteter, og et digt, skrevet af et af medlemmerne dér; og han spurgte Lyn, om, da han initierede projektet, havde forudset, at New York City ville producere den næste præsident, Trump. Lyn svarede, at vi ikke ved, hvor langt, Trump vil drive det. Vi har brug for ham nu, men, hvis han mislykkes, er det hans fejl, og det vil være beklageligt, men jeg tror, han kan vinde. Elliot responderede, at vi ikke blot har tænkt os at sidde og vente på at se, hvad der sker. Du sagde, Lyn, at du var for gammel til at opstille til præsident; men ikke for gammel til at forme præsidentskabet. Du gav os Hamilton-princippet og kor-princippet. Gav os, og eksemplificerede, princippet om det menneskelige intellekt, princippet om flanken og Schillers idé om patrioten og verdensborgeren. På vegne af især de amerikanske aktivister, er vi for altid taknemlige og forpligtet over for denne mission. Man kunne måske sige, at Trump er blevet vores Manhattan-projekt, eller, hvis man virkelig ønsker at gøre Amerika stort igen, »Vind med Lyn«. (Her indskød Lyn, mens han selv blev æret, en tanke om at ære de ofre og redningsfolk, der døde i Manhattan den 11. september, 2001.)

Dernæst fulgte Feride Gillesberg, som, akkompagneret af Werner Hartmann, sang en kinesisk folkesang. Hun opførte dernæst sammen med Michelle Rasmussen førsteopførelsen af en sang, som Michelle havde komponeret til digtet, »Kender du den store bog?«, af Hans Christian Andersen. Dette digt beskriver den store bog som værende naturen og det store univers, som mennesket kan læse og udlede visdom af.

Dernæst talte Kasia. Hun havde spurgt flere personer fra evighedens samtid om denne ballademager, Lyndon LaRouche, og hun reciterede deres erklæringer om, hvad egenskaben ved geni er, som sin gave til et nutidsgeni: Man kan kende et ægte geni på mængden af modstand, han får (Jonathan Swift og Einstein); på, hvordan én, der beundres af andre, selv ved, hvor langt væk, han er fra sit mål (Beethoven); menneskets tre moralske egenskaber er visdom, medfølelse og mod (Konfucius); jo mere, vi ved om Guds skaberværker, desto mere erkender vi dem for at være fremragende og i overensstemmelse med vore ønsker (Leibniz); og sluttelig, at længslen efter frihed og menneskets rettigheder er plantet af Gud i alle hjerter (Benjamin Franklin) og du, Lyn, har altid handlet som denne filosof.

Leena Malkki-Guignard fra Sverige fremførte en smuk opførelse af Schubert fra Schwanengesang, *Frühlingsbotschaft* og *Ständchen*. Hun takkede Lyn for hans inspiration. Disse to sange var to af de første, hun nogensinde opførte. Hun sang desuden en sang af Haydn, *Fidelity*.

Wiesbaden-koret, dirigeret af Werner Hartmann, sang et smukt arrangement af ham selv af den koreanske folkesang, *Arirang*, hvilket bragte en inderlig stemning af forening (idet sangen er en slags nationalhymne for begge Korea'er). Dernæst Berlin/Dresden-koret, der blev dirigeret af Benjamin Lylloff, og som sang tre folkesange, *In stiller Nacht*, *Erlaube mir* og *All' mein Gedanken* af Johannes Brahms. De afsluttede med *Nkosisikelel' i Afrika*, i Benjamins arrangement. Dette var en glad afslutning på første del af de kulturelle indslag.

Efter buffeten begyndte anden del med en scene fra Schillers skuespil *Don Carlos* mellem Kong Philip og Elisabeth, spillet af Hans-Peter Müller og Christa Kaiser.

Odile spillede en gigue af Bach på Violin. Det er altid en fornøjelse at høre hende spille.

Under anden del af programmet begyndte Jacques Cheminade (leder af Solidarité & Progrès; det franske parti, der udtrykker LaRouche-bevægelsens ideer) at holde en tale i denne ærefulde anledning. Men den ærede mand, hvis liv er karakteriseret af aktivitet, og ikke passivitet, begyndte at respondere til hver

idé, og det, der fulgte, blev transformeret fra en monolog til en dialog, til alles, inklusive Jacques, fryd.

Dialogen frem og tilbage begyndte med, at Jacques erklærede, at Lyns og Helgas vision nu er ved at blive til virkelighed. Under diskussionen sagde Lyn, at hans helligelse, hans livsværk var den faste beslutning om, at mennesket må handle på universet for at løse problemer, og at han en kriger for forsvaret af menneskeheden som menneskehed.

Jacques sagde, at vi fejrer et øjeblik i den fremskridende evighedens samtidighed. Du har givet os en pilgrimsfærd for fremtidens sag – på grund af det, du og Helga har gjort, har vi en chance for at blive en del af fremtiden.

Diskussion inkluderede et enormt angreb mod stupiditeten i de nuværende tyske og franske systemer, og den amerikanske befolkning. Lyn spurgte, om menneskeheden kan forstå, hvad der er galt med den. Det er den eneste måde at løse problemerne på.

Det eneste, der er vigtigt, er opdagelser i universet og om det er sandt eller falsk. Se på det store arbejde, Kina gør. Hvis man forstår, hvad sandheden kunne være, har man en chance.

Jacques konkluderede ved at sige, at fremtidens sange endnu ikke har ord, men at de sange, der er præsenteret her i aften, beviser, at vi har potentialet til at etablere relationer i hele verden. Hvis man kan gøre det, kan man frembringe civilisationens frelse.

Løsningen er at udvikle evnen til at rejse ud i rummet. Jacques sagde, at det var hans rumprogram, der fik den franske elite til at ønske at smide ham ud i rummet. Lyn svarede: Tag det som en mulighed!

Dernæst fulgte Ema Reuter, der meget bevægende fremførte Schuberts *Der Wanderer* med Benjamin på klaver. Dernæst fulgte kvartetten fra *Fidelio*, »*Mir ist's so wunderbar*«, med Feride som Marzeline, Leena som Leonore, Tom som Rocco og John som Jacquino, og Benjamin på klaver.

Tom Gillesberg fra Danmark sagde, at han håbede om fem år, i anledning af Lyns 100-års fødselsdag, at kunne holde en tale om åbningen af LaRouche Universiteter i mange lande (der var mere herom i hans bidrag til Lyns Festskrift). Vi befinder os i en tid, hvor nødvendighed og mulighed mødes. Lyn svarede ved at sige, at man må gøre det for at opnå sejr. Bringe kræfter i Italien og andre lande sammen om et fælles mål. Det vil gøre det. Det er absolut nødvendigt.

Eller, vi mister alt. Man kan ikke have enkeltstående kontorer. Man må satse fuldt og helt. Satse for at vinde, og vinde for menneskeheden.

Herefter sang Leena igen, og hun fremførte Desdemonas sang om Grædepilen og Ave Maria fra Verdis *Othello*. Dette var en bevægende afslutning på en lang aften, hvor John sammen med Margaret glad sang *Das Wandern* af Schubert.

Og således blev Lyns 95-års fødselsdag fejret, sammen med nogle af hans mange venner og medarbejdere, både de nulevende og fra fortiden, med opløftende musik og ord, og god mad og vin. Og, ikke at forglemme, den lille hund Holly (Helgas hund), der også var til stede for at lykønske Lyn!

(Den engelske EIR-artikel kan ses

her: http://www.larouchepub.com/eiw/private/2017/2017_30-39/2017-38/pdf/36-39_4438.pdf)

Foto: Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, på Lyns 95-års fødselsdag.

Bilag: H.C. Andersens digt: »Kjender du den store bog?«:

Sang ved de skandinaviske Naturforskeres sidste møde den 9de Juli 1840.

Kjender Du den store Bog,
Hvor hvert Blad et Aar omfatter,
Bogen, som til Skrifttegn tog
Skoven, Havet, Skjønheds-Datter,
Edderkoppens fine Spind,
Kloderne i Himmel-Rummet!

Hvo i Bogen trænger ind,
Han Guds stemme har fornummet!

Bogen er Naturens Bog,
Den hver Tanke slutter inde,
Der den Vise Viisdom tog,
Der vi Skjaldens Sange finde;
Som man denne Bog forstaaer,
Har man Rang i Aandens Rige,
Ganske fatte den, det gaaer
Uden for os Dødelige!

Udtal hver da hvad han fandt,
Udtal det paa Mængdens Veie,
Og alt Skjønt og Godt og Sandt
Skal da blive Verdens Eie.
Nordens Sønner, eens i Aand
Og med fælles Sprog og Minder,
Musen Eder Haand i Haand
Granskende om Bogen finder.

Samled´ er de Brødre tre,
Granskende i Guddoms-Værket;
Gran og Birk og Bøg vi see,
Malet staae i Skjoldemærket,
Nordens Stjerne oventil,
Ens det er i Hjerte-Grunden;
Aanden Norden samle vil,
Broder er af Broder funden.

Kilde: H.C. Andersens "Samlede Skrifter" Tolvte Bind.1879.

[Oversigt over H.C. Andersen digte – Hans Christian Andersen poems.](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Hjørring vil lære alle børn at spille et instrument og synge

København, 21. august, 2017 (Schiller Instituttet) – DR.dk Nordjylland rapporterer, at i Hjørring kommune, der har 65.000 indbyggere, » skal alle børn lære at spille et instrument. I børnehaven skal de lære at spille violin. Derefter skal de, frem til og med 5. klasse, have undervisning i forskellige instrumenter, korundervisning, og så skal de spille i orkester«.

I det kommende skoleår vil 1085 børn deltage i projektet, og på sigt er det hensigten, at alle børn skal deltage. Hjørring Musiske Skole har bl.a. indkøbt flere hundrede violiner og andre orkesterinstrumenter.

Christian Larsen, leder af Hjørrings Musiske Skole, sagde: »Vi gør det, fordi det er sjovt, og fordi børn netop i den alder har et meget stor potentiale til at udvikle hjernen, og når du spiller musik udvikler du dig kognitivt, motorisk og også følelsesmæssigt.«

I en baggrundssamtale med Schiller Instituttet tilføjede Christian Larsen også, socialt. Ideen startede i 2010 med et ønske fra græsrodder om at gentage en dansk version af Venezuelas El Sistema orkester-massebevægelse. Principperne for den danske version var, at det skulle være gratis, åbent for alle børn, med flere timers øvelse om ugen, fokusere på musisk udtryk snarere end teknik, understrege fællesskabet snarere end individet og omfatte »peer-to-peer« undervisning, hvor børn underviser børn ved siden af de voksnes undervisning. Projektet i Hjørring startede i 2011 med et enkelt orkester.

Omkostninger for det aktuelle projekt deles mellem skolesystemet og musikskolen. Samarbejdet er baseret på gensidig værdiskabelse og var ikke afhængigt af »nye penge« i systemet, men krævede blot en ændring i tankegang. De håber, det vil blive en model, som andre byer vil vedtage.

Siden rapporten på dansk fjernsyn, har der været stor, positiv feedback, og der er også flere former for græsrodsprojekter for musik i flere andre danske byer.

Christian Larsen understregede, at musikprojektet udvikler børns evne til at tænke kreativt, uden på forhånd at vide, hvad man skal gøre – at tænke uden på forhånd at få svaret at vide.

En mor, der blev interviewet i DR-artiklen, var også glad for, at hendes barn deltog i klassisk musik, som ikke mange i hendes egen generation i har været udsat for.

<http://www.dr.dk/nyheder/regionale/nordjylland/i-hjoerring-kommune-skal-alle-boern-laere-spille-musik-fra-de-er-fire>

Den dybereliggende proces bag Alma Deutschers musikalske geni:

En 12-årig komponist af klassisk musik

Vores politiske bevægelse [LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet] er dedikeret til ideen om, at alle børn kan blive genier, hvis deres kreative potentiale udvikles. Dette er Alma et bevis på.

Vi er overbevist om, at menneskehedens vigtigste udfordring består i at udvikle en strategi for udløsning af kreativiteten hos alle mænd, kvinder og børn, og at en afgørende metode til at opnå dette er gennem at genopleve fortidens kreative opdagelser. Også dette er Alma et bevis på.

Og vi er fast besluttet på at skabe en ny, global renæssance, for hvilken renæssance nye musikkompositioner, baseret på principperne for den mest storslåede, klassiske musik, vil være med til at vise vejen. Og igen, Almas unge, musikalske intellekt og sjæl beviser allerede, at dette er muligt.

Den efterfølgende artikel er på engelsk. ([Se også den danske version her.](#))

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Syngende spørgsmål og svar med Alexander Gent Gillesberg (7 år) og Michelle

Singing question and answer with Alexander Gent Gillesberg (7 years old) and Michelle

Marts 2017, March 2017::

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Alexander-and-Michelle-March-2017.mp3>

Den 3. marts 2017, March 3, 2017

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Alexander-og-Michelle-March-3-2017.mp3>

Den 3. marts 2017, 2. sang, March 3, 2017, second song

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2017/05/Alexander-og-Michelle-March-3-2017-anden-sang.mp3>

Der kommer flere om nogle dage.

More are coming in a few days.

[Indslag om Alma Deutscher på "60 Minutes" CBS tv-program den 5. november 2017.](#)

Washingtons Nationale Symfoniorkester gennemfører sandt diplomati i Rusland

2017, 1. april – Washingtons Nationale Symfoniorkester, der ledes af Christoph Eschenbach, opnåede en betydningsfuld, diplomatisk succes med sin koncert den 29. marts i Moskva, til ære for afdøde Mstislav Rostropovich, den berømte cellist, der havde dirigeret NSO i Washington, rapporterede Anne Midgette i en forsideartikel i *Washington Post* i går.

Midgette, der er *WP's* musikkritiker, udtalte, at denne første opførelse i Rusland af symfoniorkestret i næsten et kvart århundrede, »viste, at, i en tid, hvor den politiske retorik er ophedet, kan musikken muligvis tilbyde det sande, diplomatiske sprog ... Det var faktisk ikke klart, om folk klappede ad det, de netop havde hørt, eller ad det, som dette besøg repræsenterede«.

Det Nationale Symfoniorkester tog til Rusland for at ære sin afdøde musikkdirektør, Mstislav Rostropovich, på den årlige festival, som hans datter Olga skabte på det, der ville have været hans 90-års fødselsdag. Rostropovich var leder af det Nationale Symfoniorkester i 17 sæsoner, efter han var blevet sendt i eksil fra USSR for at støtte Alexander Solsjenitsyn.

Midgette skrev: »Russerne bemærker bestemt de symbolske implikationer af, at et

amerikansk orkester kommer for at ære en russer og bogstavelig talt spiller under et *enormt* banner, dekoreret med et portræt af Rostropovich over konservatoriets scene ... På et andet plan kan man se det Nationale Symfoniorkesters opførelser som et levedygtigt alternativ til politisk diplomati og viser folk fra forskellige samfund, der bringes sammen gennem en fælles kærlighed.«

USA's ambassadør til Rusland, John Tefft, sagde, »Kultur hæver sig stolt over den larmende politik. Den gør ting, som traditionelt diplomati ikke kan.« Den russiske ambassadør til USA, Sergej Kislyak, sagde, »Turneen er et af de mest strålende elementer i vore aktuelle relationer«.

Ved slutningen af Schuberts »Niende Symfoni«, »byggede klapsalverne op til rytmiske, dundrende klapsalver« for en encore, som, skriver Midgette, skulle udtrykke, »Vi ønsker at kunne lide musik. Vi ønsker at kunne lide hinanden.«

Foto: Mstislav Rostropovich dirigerer.

Det Nationale Symfoniorkester vil give tre koncerter i løbet af den internationale Rostropovich-festival. 29.-30. marts spiller orkestret i Moskvas Tjajkovskij-konservatorie, og den tredje koncert bliver i Skt. Petersborgs Sjostakovitj Filharmoniske Akademi. Orkestret vil især spille Picker, Elgar, Sjostakovitj og Schubert.

Klassisk koncert i Syrien tilbyder skønhed for at »overvinde krigens grusomhed«

20. mrs., 2017 – I Damaskus-operaen afholdt Syriens Nationale Symfoniorkester i går en koncert med klassisk musik med titlen, »Generationer«, som dirigent Missak Baghboudarian beskrev som en indsats for at bringe ældre, erfarne musikere sammen med yngre, med det formål at ære veteranernes ekspertise og bidrag og »forberede den unge generation til at repræsentere deres land i fremtiden«.

Syriens arabiske nyhedstjeneste (SANA) rapporterede, at, blandt de yngre kunstnere var 25-årige klarinettist Jerjes al-Abdullah, der har boet uden for

Syrien i seks år. Han sagde til SANA, at han var vendt tilbage til Syrien »fuld af tårer og dyb bekymring over den krig, der finder sted i landet«. Koncerten, sagde han, var for at »hjælpe publikum med at overvinde krigens grusomhed og opmuntre musikere til at besøge og deltage i koncerter i Syrien, et land for venskab og fred«. Han spillede Carl Maria von Webers koncert no. 2 for klarinet og orkester.

Den internationale pianist, prof. Ghazwan al-Zarkali, der sammen med orkestret spillede et stykke af den russiske komponist Dmitrij Sjostakovitj, forklarede, at koncerten »formidler et budskab om, at, på trods af den nuværende krig og de svære vilkår i Syrien, så har 'viljen til at leve' vundet over døden, og han understregede syrernes evne til at opbygge uddannede og velkvalificerede generationer«. Al-Zarkali har undervist i musik i mange lande og har repræsenteret Syrien i mere end 27 lande i hele verden.

Det syriske orkester blev stiftet i 1993, rapporterede SANA, og har, siden dets oprettelse, »ikke sparet nogen indsats for at sprede musikkulturen i Syrien«, hvor det har forbedret sine musikeres præstationer for at kunne »repræsentere sit hjemland i internationale kredse og fryde tilhørerne med internationale, musikalske mesterværker«.

[Schiller Instituttets Koncert: En musikalsk dialog mellem kulturer, Kbh., 17. feb. 2017](#)

Dialogen mellem kulturer, mellem selve sponsorerne, førte til den store succes – Schiller Instituttet, organisationen Russisk-Dansk Dialog, det Russiske Hus i København og det Kinesiske Kulturcenter. Koncerten afholdtes i det Russiske Center for Videnskab og Kultur, som repræsenterer den Russiske Føderations myndighed for forbindelse til Fællesskabet af Uafhængige Stater (fra det tidligere Sovjetunionen), russere i udlændighed og det internationale humanistiske samarbejde (Rossotrudnichestvo).

Følgende musikalske indslag er ikke vist i videoen: The following parts of the program are not shown in the video:

Gitta-Maria Sjöberg, sopran, Sverige/Danmark. Sweden/Denmark. Hun sang

Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák.

She sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák accompanied by Christine Raft, pianist from Denmark.

Idil Alpsoy, sopran, Sverige/Danmark, Sweden, Denmark: sang sange fra Sibelius' Op. 37 og 88.

She sang songs from Sibelius' Op.37 and 88, accompanied by Christine Raft.

Programmet/Program:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

POLITISK ORIENTERING 23. februar

2017:

Kuppet i Ukraine i 2014:

Stop George Soros' kupforsøg i USA i 2017

Lyd:

Video 2. del

RADIO SCHILLER den 20. februar 2017:
Forsøg på farvet revolution og
regimeskifte imod USA og Donald Trump
fra det gamle imperium og de vestlige
efterretningstjenester//
Fantastisk koncert for musikalsk
dialog mellem kulturerne afholdt i
København.

Med formand Tom Gillesberg

Vidunderlig koncert, »En Dialog
mellem Kulturer«, et gennembrud i
København

Video med danske undertekster:

Video with English subtitles:

Dansk: [Klik her for en video, hvor sopran Gitta-Maria Sjöberg synger Rusalkas sang til Månen i en anden koncert \(med en anden pianist\)](#)

English: [Click here for a video where soprano Gitta-Maria Sjöberg sings Rusalka's Song to the Moon during another concert \(with another pianist\).](#)

17. februar, 2017 – De kom fra hele verden. De bragte gaver. Ikke gaver, man kunne røre med hænderne. Men gaver, der rørte sjælen. Gaver, i form af skøn musik og skøn dans.

Og folk kom for at høre dem. De blev ved med at komme, indtil der ikke var flere af de 120 pladser tilbage. Og da der ikke var plads til ekstra stole, stod de i gangene, og de stod i forhallen, og de sad bag gardinerne. De var danskere, og de var diplomater, og de var andre mennesker fra mange nationer, måske 180-200 i alt. Værtinden sagde, at der aldrig før havde været så mange i salen.

Dialogen mellem kulturer, mellem selve sponsorerne, førte til den store succes – Schiller Instituttet, organisationen Russisk-Dansk Dialog, det Russiske Hus i København og det Kinesiske Kulturcenter (som står for snarlig åbning, og som også leverede mad i pausen). Koncerten afholdtes i det Russiske Center for Videnskab og Kultur, som repræsenterer den Russiske

Føderations myndighed for forbindelse til Fællesskabet af Uafhængige Stater (fra det tidligere Sovjetunionen), russere i udlændighed og det internationale humanistiske samarbejde (Rossotrudnichestvo).

Aftenens første punkt var Schiller Instituttets danske formand, Tom Gillesberg, der fortalte, at vi står ved et historisk øjeblik i verdenshistorien, hvor muligheden er til stede for, at USA tilslutter sig det nye paradigme med økonomisk udvikling, som nu fejer hen over verden.

Dernæst fortalte talskvinde for Russisk-Dansk Dialog, Jelena Nielsen, at en dialog mellem kulturer kan føre til fred i verden. Tom og Jelena skiftedes til at annoncere kunstnerne aftenen igennem.

Og som det tredje punkt i indledningen til aftenen bød direktør for det Russiske Center for Videnskab og Kultur, Artem Alexandrovich Markaryan (ses i billedet ovenover), velkommen til publikum.

Dernæst begyndte processionen af gave-giverne.

Fra Rusland kom børn, der spillede russiske folkemelodier på balalajkaer, ensemblet »Svetit Mesjac« (Den skinnende Måne) fra Det russiske Hus, med Igor Panich som dirigent, og som inkluderede 'Katjusha' med barytonsolist Valerij Likhachev, der har optrådt på 200 scener. Senere fremførte han også Leperellos »Listearie« fra operaen »Don Juan« af Mozart, og Mefistofeles' couplet fra Gounods opera »Faust« sammen med sin pianist, Semjon Bolshem.

Fra Kinas Indre Mongolia region kom en meget musikalsk ung videnskabsstuderende,

Kai Guo, som spillede på mange fløjter, og Kai Guo og Feride Istogu Gillesberg fra Schiller Instituttet sang i charmerende duet, den kinesiske kærlighedssang »Kangding«.

Fra Indonesien kom en traditionel danser, Sarah Noor Komarudin, der fyldte rummet med sin yndefulde Jaipong-dans.

Fra Ghana kom to unge mænd, Isaac Kwaku og Fred Kwaku, der sang og spillede en religiøs sang og en sang, der handlede om, at, når vi arbejder sammen, er vi stærkere, end når vi står alene.

Og fra Danmark og Sverige kom tre fantastiske, kvindelige operasangere, hvis toner og dramatiske intensitet bevægede publikum dybt. Deres gaver var sange og arier af Schubert, Verdi, Dvořák og Sibelius. Gitta-Maria Sjöberg, en international, lysende sopranstjerne, der for nylig trak sig tilbage fra den Kongelige Danske Opera, sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák. Idil Alpsoy, en fremragende mezzosopran med rødder i Ungarn og Tyrkiet, og som også er medlem af Mellemøstligt Fredsorkester, sang sange fra Sibelius' Op. 37 og 88. Og en sopran, som vi i årenes løb har hørt blomstre og blive en virkelig brillant kunstner, Leena Malkki, sang Schuberts »Gretchen am Spinnrade« (Gretchen ved spinderokken), samt Desdemones bøn »Ave Maria«, fra Verdis opera »Othello«. De to første blev akkompagneret af Christine Raft, en særdeles talentfuld, ung dansk pianistinde, og sidstnævnte akkompagneredes af Schiller Instituttets egen Benjamin Telmányi Lylloff. Han spillede sammen med sin mor Anika en gribende Romance for violin og piano af Beethoven, og fortsatte således det eftermæle, som de har fået i arv fra deres forfader fra Ungarn, violinsolisten Emil Telmányi Lylloff.

I aftenens finale sang alle sangerne (for nær én), og med yderligere deltagelse af fire medlemmer af Schiller Instituttets fremtidige kor, det hebraiske slavekors sang »Va pensiero«, hvor slaverne længes efter frihed, fra Verdis opera »Nabucco«.

(Se program nedenfor eller på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=17637)

Og folk blev opløftet dels af den enkelte fremførelse, og dels af de successive musikstykker og danseoptrædener, det ene efter det andet, det ene land efter det andet, med traditionel musik i dialog med klassisk musik, der vævede en gobelin af lyd, syn og fryd, der ikke (kun) nåede sanserne, men sjælen.

Folk blev bedt om at holde kontakt med os og overveje at gå med i Schiller Instituttets kor, og nogle af dem skrev, at det ville de gerne.

Da de gik, gav de alle udtryk for den mest sublim glæde og taknemmelighed for at have fået det privilegium at modtage alle disse kostelige gaver, som de tog med sig hjem som et minde i deres sind, og som de kan åbne igen og igen.

Et musikalsk vidnesbyrd om det paradoksale mellem menneskehedens enhed og flerhed, udtrykt gennem menneskelig kreativitet, og et magtfuldt udtryk for dialogen mellem kulturer, blev proklameret.

Vi vil fortsætte med denne proklamation i form af professionelle video- og audiooptagelser, så dens ringe kan spredes i hele verden.

Kontakt venligst Schiller Instituttet, hvis du overvejer at gå med i vores kor i København. Michelle tel.: 53 57 00 51; Feride tel.: 25 12 50 33

Koncertprogram:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

The following article was published in Executive Intelligence Review, Vol. 44, No. 8, on February 24, 2017.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

(Corrections to the above article:

The China Culture Center in Denmark is independent of the Chinese Embassy.

Picture caption and text: Chinese musician Kai Guo is from China's Inner Mongolia region.

The correct name for Anika and Benjamin's ancestor is Emil Telmányi.

The picture of Leena Malkki is a video grab.)

Wonderful Musical Dialogue of Culture Concert Breakthrough in
Copenhagen

by Michelle Rasmussen

COPENHAGEN, Feb. 17, 2017 (EIRNS) – They came from around the world. They came bearing gifts. Not gifts you could touch with your hands. But gifts that touched your soul. Gifts of beautiful music, and beautiful dance.

And the people came to hear them. And they kept coming, and they kept coming till none of the 120 seats were left. And after there was no more room for extra chairs, they stood in the aisles, and they stood in the lobby, and they sat behind the curtains. They were Danes, and they were diplomats, and other people, from many nations, maybe 180-200 in total. The hostess said that there had never been so many there before.

The dialogue of cultures between the sponsors of the concert, itself, led to the great success – The Schiller Institute, The Russian-Danish Dialogue organization, The Russian House in Copenhagen, and the China Culture Center of the Chinese Embassy (about to open, which also provided intermission food). And the concert was held in The Russian Center for Science and Culture, representing the Russian Federal agency for the Commonwealth of the Independent states (of the former Soviet Union), compatriots living abroad, and the international humanistic cooperation (Rossotrudnichestvo).

Firstly, the people were told by Schiller Institute chairman Tom Gillesberg that we have a unique moment in world history, where the potential is there for the U.S. to join the new paradigm of economic development sweeping the world.

Secondly, they were told by the spokeswoman for Russian-Danish Dialogue, Jelena Nielsen, that a dialogue of culture can lead to peace in the world. They were also the interchanging hosts for the evening. Thirdly, the director of The Russian Center for Science and Culture, Artem Alexandrovich Markaryan, welcomed the people.

Then the procession of gift-givers began.

From Russia came children playing Russian folk songs on balalaikas, (the "Svetit Mesjac" (The Moon is Shining) ensemble from The Russian House, conducted by Igor Panich), including Katjusha, with soloist Valerij Likhachev, baritone, who has sung on 200 stages. He also later performed Leperello's list aria, from the opera Don Giovanni by Mozart, and Mephistopheles' couplets, from Gounod's opera Faust, together with his pianist Semjon Bolshem.

From China's Inner Mongolia region came a very musical young science student, Kai Guo, who played many flutes, and he and Feride Istogu Gillesberg from The Schiller Institute charmingly sang the Kangding Chinese love song, as a duet.

From Indonesia came a traditional dancer, Sarah Noor Komarudin, who filled the room with her graceful Jaipong dance.

From Ghana came two young men, Isaac Kwaku and Fred Kwaku, who sang and played a religious song, and a song about when we work together, we are stronger than when we stand alone.

And from Denmark and Sweden came three outstanding female opera singers, whose tones, and dramatic intensity, moved the audience profoundly. Their offerings were songs and arias from Schubert, Verdi, Dvořák and Sibelius. Gitta-Maria Sjöberg, an international bright star of a soprano, who recently retired from The Royal Danish Opera, sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák. Idil Alpsoy, a fantastic mezzo soprano with roots in Hungary and Turkey, who is also a member of the Middle East Peace Orchestra, sang songs from Sibelius' Op.37 and 88. And a soprano, Leena Malkki, we have heard for many years blossoming into a truly magnificent artist, sang Schubert's Gretchen am Spinnrade (spinning wheel), and Desdemona's prayer Ave Maria, from Verdi's opera Othello. The first two were accompanied by Christine Raft, an extremely talented young Danish pianist, and the later by The Schiller Institute's own Benjamin Telmányi Lylloff.

He, and his mother Anika, poignantly played Beethoven's Romance for violin and piano, continuing the legacy bequeathed by their ancestor from Hungary, the violin soloist Emil Telmányi.

For the finale, all the singers (but one), sang Verdi's chorus of the Hebrew slaves longing for freedom, Va, pensiero, with the addition of four members of The Schiller Institute's future chorus. See the program at:
www.schillerinstitut.dk/si/?p=17965

And the people were uplifted, with each presentation by itself, and with the succession of one piece of music, or dance, after the other, one country after another, traditional music in dialogue with classical music, weaving a tapestry of sound, sight and delight, not reaching their senses, but their soul.

And the people were asked to be in contact with us, and to consider joining The Schiller Institute's chorus, some of whom wrote that they would.

As they left, they all expressed the most sublime joy and thankfulness for having had the privilege to have received all of these precious gifts, which they took home in the memory of their minds, to be opened again, and again.

A musical testament to the paradox of the unity and diversity of mankind, expressed by human creativity, and a powerful statement of the dialogue of cultures was declaimed.

We will go forth with this statement, in the form of professional video and audio recordings, to spread its ripples throughout the world.

(Hopefully ready this week.)

Koncert: En musikalsk dialog mellem kulturer

I en tid, hvor der er alt for meget politisk splid i verden, og verdens lande i stedet burde arbejde sammen om menneskehedens fælles mål, er det ekstra vigtigt, at vi på alle måder bygger bro mellem verdens nationer og de mange forskelligartede kulturer. Når vi oplever det skønne i andre kulturer, skaber det gensidig forståelse og et grundlag for samarbejde og fred. Klassisk kunst er derfor en vigtig nøgle til en sådan dialog mellem kulturer, og det er grunden til, at vi afholder denne koncert!

Fredag den 17. februar, 2017, kl.19.

Gratis adgang.

Sted: Russisk Center for Videnskab og Kultur, Vester Voldgade 11, København.

Kinesiske forfriskninger i pausen.

Invitér også din familie, venner og kollegaer, og hæng gerne plakaten op forskellige steder.

Information: 25 12 50 33

Program

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Ansigt til ansigt med det ukendte

Leder fra LaRouchePAC, 12. januar, 2017 – Ingen mennesker i USA kan undgå at mærke den anstrengte atmosfære af forventning, der gennemtrænger disse første dage af året 2017. På den ene eller anden måde er Bush/Obama-tyranniets seneste seksten, blodige års vante sandheder ved at være forbi; vi står alle ansigt til ansigt med det ukendte. Omkring denne udvikling, og sættende betingelserne for den, er en fuldstændig ny, revolutionær situation på hele det internationale plan, som det store flertal af amerikanere ikke har den fjerneste idé om.

Samtidig er nogle af vore lavereplacerede lakajer for Det britiske Imperium, i takt med, at dagen for indsættelse af den nye præsident nærmer sig (20. januar), hvide i ansigtet af frygt. Vil de miste nogle af deres privilegier? Hvad vil der ske med dem? De synes at være ved at gå fra forstanden med deres skrigeri om stadig mere vilde fupnumre imod den nyvalgte præsident. I stedet for denne galskab skulle de hellere se til, at de »fortryder, angrer og gør godt igen«, som patrioten Andrew J. Bacevich skrev 9. jan. i en artikel.

I mellemtiden håber det, af de store nyhedsmedier ignorerede, og derfor ukendte

af dem, der læser disse, store flertal af amerikanere, der har måttet bide i græsset i seksten år og længere, at de omsider kommer på en bedre kost.

Men vi står alle, uden undtagelse, og stirrer ind i ansigtet på det ukendte og uforudsete – det uventede. Og de, der først lander på deres fødder igen, parat til at handle, så det skaber resultat, vil starte ud med en stor fordel. Vi må være disse første. Det bliver ganske bestemt ikke de ynkelige lakajer i pressen, eller bureaukraterne uden samvittighed, og som i øjeblikket (men ikke ret meget længere) står i spidsen for »efterretningstjenesterne«.

Og derfor er der ingen, der ved, hvad de skal gøre. Hvordan kan vi undgå et overhængende kollaps af finanssystemet? Hvordan kan vi få en reel, økonomisk genrejsning? Hvordan passer vi ind i det globale system? Hvor er menneskeheden på vej hen? Kun de af os, der har kæmpet for at gøre Lyndon LaRouches opdagelser til vore egne, kender blot de første skridt til besvarelse af disse presserende spørgsmål.

Det er af disse grunde, at alle lige pludselig lytter til os. De kræver at forstå LaRouches Fire Love – for hvem ellers har svaret? Uden afgørende input fra Lyndon LaRouche, vil vi ikke blive i stand til at komme ud af dette rod. Og læren af gårsdagens LaRouchePAC-mission til Capitol Hill går endnu videre end til en ny modtagelighed for genindførelse af Glass-Steagall, og især for LaRouches Fire Love, efter Hamiltons principper. Den går videre end det, til at omfatte det enorme indtryk, som dér blev skabt, af Schiller Instituttets musikdirektør John Sigerson, med sin briefing om højtideligheden den 7. jan. ved Tåremindesmærket i Bayonne, New Jersey, hvor Schiller Instituttets New York Borgerkor deltog. Dette repræsenterede sjælen i Manhattan-projektet, et af Lyndon LaRouches seneste store bidrag til at redde USA, og menneskeslægten.

Og I har endnu ikke set det halve af det!